നോമ്പ് ഒന്നാം ഞായർ

(മത്താ: 4:111)

പരീക്ഷകളും പ്രലോഭനങ്ങളും

Homily by Rev. Fr. Varghese Thottiyil

10th February 2013

ക്രിസ്തുവിനു□ായ പ്രലോഭനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവിരണവുമായിട്ടാണു നോമ്പുകാലചിന്തകൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. ജീവിത ത്തിന്റെ നിർണായകമായ നിമിഷങ്ങളിലൊക്കെ നമ്മുടെ ഹൃദയ ത്തിന്റെ ഒരു പാതി മറുപാതിയുമായി സംവാദത്തിലേർപ്പെടും. ചിലർ അതിനെ ശരീരവും ആത്മാവും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധമായി പരിഗണിക്കുന്നു. ചിലർ അതിനെ ജീവിതത്തിന്റെ നിയോഗവും എളുപ്പവഴിയിൽ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും തമ്മിലുള്ള സംവാദമായി എണ്ണുന്നു. എന്തൊക്കെയായാലും ഹൃദയത്തിലൂടെ ഒരു വാൾ കടന്നുപോകുന്ന അനുഭവം തന്നെ യാണു പ്രലോഭനങ്ങൾ ഇന്ന് ഒരുനേരം ഭക്ഷണം കഴിക്കേ□ാ യെന്നു തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നമുക്കനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങുന്ന വിശപ്പ്, ഒരു തരത്തിൽ പ്രലോഭനത്തിന്റെ ശക്തിയെയാണു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. ചിലപ്പോൾ സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദ ത്താൽ, തിരക്കുള്ള ജീവിതനിമിഷങ്ങളാൽ മൂന്നു നേരം തന്നെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെയിരിക്കുമ്പോൾ അനുഭവപ്പെടുന്ന വിശപ്പിനേ ക്കാൾ ഘോരമാണ്, ഭക്ഷണം ഇന്നു വേ□ായെന്നു തീരുമാനി ക്കുന്ന നിമിഷത്തിൽ തന്നെ തുടങ്ങുന്ന വിശപ്പ്.

ര□ു രീതിയിലാണു പ്രലോഭനങ്ങൾ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി ത്തീരുന്നത്. ഒന്ന്, ഒരു കാര്യം നിഷേധിക്കുമ്പോൾ മുതൽ അതി നോടു തോന്നുന്ന വല്ലാത്ത ഒരു താത്പര്യം. ര□്, ഒരാളുടെ ജീവിതാന്തസ്സിനോടും നിയോഗങ്ങളോടും പൊരുത്തമില്ലാത്ത രീതിയിൽ ഓരോ ദിവസവും വന്നു ഭവിക്കുന്ന ആഭിമുഖ്യങ്ങളും ആസക്തികളും. ക്രിസ്തു കടന്നുപോയതും അത്തരം പ്രലോഭനാവ സ്ഥകളിലൂടെയാണ്. എന്നാൽ പ്രലോഭനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുക യും അതിജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വഴി നാം നമ്മെത്തന്നെ തിരിച്ചറിയുന്നു; നമ്മുടെ കരുത്തും നമ്മുടെ ബലഹീനതയും നമ്മെ ത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള പരീക്ഷയാണു പ്രലോഭനം.

ആദ്യത്തെ പ്രലോഭനം വിശപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഒരാളെ കടിച്ചുതിന്നാനുള്ള വിശപ്പൊക്കെ രൂപപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ മാറാൻ നാല്പതു ദിവസത്തെ ഉപവാസമൊന്നും വേണമെന്നില്ല; വെറും ര□ുമൂന്നു ദിവസത്തെ ഉപവാസം മതി. ഓരോരുത്തർക്കും വിശപ്പും ദാഹവും അനുഭവപ്പെടുന്നത് ഓരോ മേഖലകളിലാണ്. ചിലരുടേതു ലൈംഗികതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട താണ്. ചിലരുടേതു പ്രശസ്തിയുമായി, മറ്റു ചിലരുടേത് ലഹരി യുമായി, വേറെ ചിലരുടേത് പണവുമായി, വേറെയും ചിലരുടേതു വാശിയുമായി... വിശപ്പും ദാഹവും ഉണർന്നാലുടനെ ശമനം തേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു മൃഗചോദനയാണ്. പച്ചപ്പുല്ലിന്റെ മുമ്പിൽ നിരാഹാരം കിടക്കാൻ ഒരു പശുവിനുമാവില്ല. അപ്പുറത്തെ ചക്കി പ്പൂച്ചയുടെ നിറം കറുപ്പായതിനാൽ അതുമായി ഇണ ചേരില്ലായെന്ന് ഒരു ക□ൻപൂച്ചയും നിശ്ചയിക്കാറുമില്ല. എന്നാൽ ഭക്ഷണത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിരാഹാരം കിടക്കാനും കല്യാണത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ബ്രഹ്മ ചര്യവ്രതമനുഷ്ഠിക്കാനും മനുഷ്യനാകും. ആ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യത്വ ത്തിലേയ്ക്ക്, ഇച്ഛാശക്തിയിലേയ്ക്കു നാം ഉണരുന്നത്, ജീവിതനി യോഗങ്ങളുമായി, ജീവിതാന്തസ്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരന്തര ധ്യാനത്തിലൂടെയും ഉന്നതചിന്തയിലൂടെയുമാണ്. ഈ ധ്യാനവും ഉന്നതമായ കാഴ്ചകളുമില്ലാത്തവർ, പ്രലോഭനങ്ങളിൽ പരാജിതരാ കുന്നു. ദൈവത്തിന്റ വചനംകൊ□് വിശപ്പുകളെ ശമിപ്പിക്കുന്ന ദൈവപുത്രൻ, നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്, ദൈവുമായിട്ടുള്ള സഹവാ സം

വഴിയും അവിടുത്തെ വചനത്തിന്റെ തണലിൽ ജീവിക്കുന്നതു വഴിയും, മൃഗചോദനയിൽ നിന്നും ഇച്ഛാശക്തിയാർന്ന യഥാർത്ഥ മാനുഷികചോതനയിലേയ്ക്ക്, മനുഷ്യത്വത്തിലേയ്ക്കു നാം പിച്ച വച്ചു നടക്കണമെന്നതാണ്.

ര□ാമത്തെ പ്രലോഭനം അസാധാരണ ജീവിതാനുഭവങ്ങ ളിലൂടെ പ്രശസ്തി നേടാനുള്ള വഴിയാണ്. താഴേയ്ക്കു ചാടുന്നതു വഴി സാധാരണഗതിയിൽ ശരീരത്തിലെവിടെയെങ്കിലും ക്ഷതം സംഭവിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതയു□് മാലാഖമാർ താങ്ങിക്കൊള്ളും എന്നൊരുരുപ്പിൽ താഴേയ്ക്കു ചാടാൻ ഉദ്യമിക്കുമ്പോൾ, അതൊരു സൂപ്പർതാര പരിവേഷത്തിനുള്ള ശ്രമമായി ചുരുങ്ങിപ്പോകുമെന്നു ക്രിസ്തുവിനറിയാം. അത്ഭുതങ്ങളിലൂടെയല്ല, കുറുക്കുവഴികളിലൂടെ യല്ല, മറിച്ചു സഹനത്തിലൂടെയും സ്നേഹത്തിലൂടെയുമാണു ജീവിതത്തിനു ലാവണ്യം നല്കേ□ത്. നമ്മുടെ ഉപജീവനനമാർഗ ങ്ങളിൽ, ക്രയവിക്രയങ്ങളിൽ, ബന്ധങ്ങളിൽ, സൗഹൃദങ്ങളിൽ, പരീക്ഷാ ഹാളുകളിൽ, നാം എളുപ്പവഴികളോടു പുലർത്തുന്ന മമത, ഗോപുരത്തിനു മുകളിൽ നിന്നും താഴേയ്ക്കു ചാടി, തന്നെത്തന്നെ മന്ത്യംവത്കരിക്കാൻ ഈശോയ്ക്കനുഭവപ്പെട്ട പ്രലോഭനത്തിന്റെ പുതിയ രൂപാന്തരണമാണ്. മഹത്ത്വം നമ്മെ തേടി വരേ□ത്, അദ്ധ്വാനത്തിലൂടെ, ത്യാഗത്തിലൂടെ, വിയർപ്പിലൂടെ, പരിശ്രമങ്ങളി ലൂടെ, കഷ്ടപ്പാടിലൂടെയൊക്കെയാണ്. വെറും മാജിക്കല്ല ജീവിതം.

മൂന്നാമത്തെ പ്രലോഭനം വിട്ടുവീഴ്ചയുടേതാണ്. ഈയൊരു നിമിഷം നീ എന്നെയൊന്നു പ്രണമിക്കുക. എന്റേതായതൊക്കെ നിനക്കു ഞാൻ തരാം. ഈയൊരു പരീക്ഷയ്ക്കു മാത്രം കോപ്പിയ ടിച്ചാൽ മതി, ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടേക്കാം. പിന്നീടൊരിക്കലും ഞാൻ കോപ്പിയടിക്കില്ല. ഈയൊരു നേരം ഒരു പെഗ് കഴിച്ചു എന്നു കരുതി ഒന്നും വരാനില്ല, എന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ സന്തോഷത്തിനുവേ□ിയല്ലേ. ഇനിയൊരിക്കലും ഞാൻ കുടിക്കത്തേയില്ല. ഈയൊരു ദിവസം നിന്റെ ശരീരം എനിക്കായി സമർപ്പിക്കുക. നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹി ക്കുന്നതുകൊ□ല്ലേ. പിന്നെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞു മതി. ഈയൊരു കാര്യത്തിനായി ഇത്തിരി കൈക്കൂലി വാങ്ങിയേക്കാം; അത്യാവശ്യ മുള്ളതുകൊ□ല്ലേ, ഇനിയൊരിക്കലും അങ്ങനെയു□ാവില്ല. എന്നാൽ ഈ ഒരു നിമിഷത്തെ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം എന്നെ അതിന്റെയെല്ലാം അടിമയാക്കി മാറ്റുമെന്നും ജീവിതം വല്ലാതെ ഭാരപ്പെടാൻ തുടങ്ങുമെന്നും ചിന്തിക്കാതെ പോകുന്ന നിമിഷങ്ങ ളിൽ നമ്മെ പ്രലോഭനം വിഴുങ്ങുന്നു. 2018 വരെ കുടിക്കാതിരിക്കാ നുള്ള കൃപയ്ക്കു വേ□ിയല്ല പ്രാർത്ഥിക്കേ□ത്; മറിച്ചു കർത്താവേ ഈ പിക്നിക്കിൽ, ഈ യാത്രയിൽ, ഈ വിരുന്നിൽ ഞാൻ കുടിക്കാതിരിക്കാനുള്ള ശക്തിയും കൃപയും തരണമേയെ ന്നാണ്. എല്ലാ പ്രലോഭനങ്ങളും ഒരു നിമിഷത്തിന്റേതാണ്. നീ□ു നില്ക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റേയല്ല. നാമെല്ലാവരും ഒരുപക്ഷേ വീണുപോകുന്ന പ്രലോഭനവും ഈ മൂന്നാമത്തേതാണ്; ഈ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം മതി എന്നു മനസ്സ് എന്നോടു മന്ത്രിക്കുന്ന, വിട്ടു വീഴ്ച ചെയ്യാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന പ്രലോഭനം.

തന്റെ ഉപവാസം വഴിയും നാല്പതു ദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥന വഴിയും ഈശോ തന്നെത്തന്നെ ബലപ്പെടുത്തിയതിനാൽ അവൻ പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിച്ചു. ഈ നോമ്പുകാലത്തെ ത്യാഗങ്ങൾ വഴിയും ദാനധർമ്മം വഴിയും നമ്മെത്തന്നെ, നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ കൂടുതൽ ബലപ്പെടുത്തി, നമ്മെത്തന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, ജീവിതത്തെ കൂടുതൽ ലാവണ്യമുള്ള അനുഭവമാക്കാം. "പരീക്ഷകൾ ക്ഷമ യോടെ സഹിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. എന്തെന്നാൽ അവൻ പരീക്ഷ കൾ അതിജീവിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ജീവന്റെ കിരീടം അവനു ലഭി ക്കും" (യാക്കോബ് 1:12). നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു നമുക്കു തന്നെ ഉറപ്പു ലഭിക്കുന്ന നമിഷങ്ങളാണു പ്രലോഭനങ്ങൾ. നാം ആരുടെ പക്ഷത്താണെന്ന് അതുവഴി നാം തിരിച്ചറിയുന്നു.